

Posudek vedoucí práce

Barbora Haldová, *Lidské vlivy na Velkou kotlinu v Hrubém Jeseníku*, Praha 2017, 52 stran

Barbora Haldová si zvolila jako svou bakalářskou práci téma zajímavé z mnoha důvodů. Práce s velkostatkovými písemnostmi v dnešní době není příliš intenzivní, neboť se jedná o složité soubory dokumentů různorodého charakteru, mnohdy i velmi rozsáhlé. Témata, která se z těchto písemností zpracovávají (tedy fungování velkostatků, resp. obecně hospodářské dějiny) jsou dnes spíše okrajová. Předkládaná práce je pak zajímavá také metodou, kterou k vybraným materiálům přistupuje. Autorka zvolila přístupy environmentální historie, která skýtá pro interpretaci archiválií mnohé nové cesty. Na druhou stranu může tento přístup přinášet i některá rizika, např. musíme velmi pečlivě formulovat otázky, které materiálům pokládáme, aby se nám dostalo smysluplných odpovědí.

Autorka si předsevzala sledovat tři fenomény (pasení býků, lovecký chodník a senovážné cesty) na příkladu velkostatku Janovice v Jeseníkách. Byť tyto aktivity prokazatelně na janovickém statku probíhaly, nepodařilo se je ve zvolených písemnostech zachytit. Autorka tedy zvolila náhradní sondu, a sice zmapovala vliv lesního hospodaření vybraného statku na přírodu.

Celou kapitolu otevírá velmi detailně zpracovaná kapitola o environmentálních dějinách, jejich stavu a vývoji. Nepochybně je pro účely této práce naddimenzovaná, na druhou stranu ukazuje, že autorka práce tuto tematiku velmi dobře zná a orientuje se v soudobé domácí i zahraniční literatuře a sleduje také aktuální dění v oboru.

Poté již následuje konkrétní výklad týkající se janovického velkostatku, nejprve o jednotlivých typech písemností, které se ve fondu nacházejí. Autorka zde vybrala ty, které jaksí prvoplánově obsahují informace o krajinných prvcích a jejich proměnách, což vede k otázce, nebylo-li by zajímavější a pro „nehistoriky“ a či konzervativní historiky zmínit i ty, které takto prvoplánově ke změnám v krajině neodkazují a zkusit se zamyslet nad jejich novým čtením a možnostmi jejich využití environmentálními badateli. To je, dle mého názoru, pro oblast klasické historie či pomocných věd právě oním nejvýznamnějším impulsem, který může environmentální historie našim oborům poskytnout. S ohledem na to, na jaké katedře vznikla hodnocená práce, by bylo také dobré doplnit podrobnější archivní charakteristiky vybraných materiálů i fondu samotného.

Poslední kapitola pak představuje již zcela konkrétní projevy vlivu člověka na utváření krajiny ve Velké kotlině. Tato kapitola rozebírá problematiku lesních školek v polesí Karlov, plavení dřeva a lesní železnici ve Staré vsi. Tato kapitola je vůči ostatním nejméně obsáhlá, což je nepochybně škoda. Berme ji však jako svého druhu počáteční sondu do dané problematiky.

Práce byla zjevně dokončována ve spěchu, o čemž svědčí celá řada prohřešků proti mluvnickým pravidlům. Citační úzus je přehledný, místy však nikoli jednotný (což platí v oblasti citace primárních pramenů i pro závěrečný seznam literatury). V Seznamu literatury se v kapitole Internetové zdroje mísí odkazy na skutečně digitální obsah s odkazy na zdigitalizované archiválie, což je zcela chybné pojetí povahy internetových zdrojů. Jen na okraj doporučuji se pro příště vyvarovat stránek typu genea.cz, které většinou negarantují žádným způsobem odbornost a správnost svého obsahu.

Práce Barbory Haldové přináší celou řadu velmi zajímavých podnětů pro další práci a splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji tedy k obhajobě s výsledkem **VELMI DOBŘE**.

V Praze 5. 9. 2017

PhD. Klára Woitschová, Ph.D.